

Obljuba dela dolg

Prerado se zgodi, da na masovnih sestankih z velikim navdušenjem sprejemamo delovne obveznosti, večkrat zagrabimo celo več, kot moremo z našimi rokami objeti — in potem? Sprejemanje obveznosti ni sredstvo za vraduše na sestankih in zborovanjih, obljube niso kinč, ki po nekaj dneh »venit«. Obljube, dane na sestankih so temeljit delovni program organizacije, ki jih sproži in osvoji. Težnja vsake organizacije mora voditi k izpolnjevanju obveznosti, k preseganju obljub, ne pa da nove obljube dohitelja stare »papirnate«.

Frontno tekmovalstvo se nagiba h koncu. Le še dobrih trideset dni nas loči do zaključka šestmesečnega tekmovalstva na čast 10. obletnice Osvobodilne fronte. Obljube, ki smo jih v Celju sprejeli pred meseci, ko so nam frontne organizacije Ljubljane, Maribora in Kranja napovedale tekmovalstvo, niso bile majhne. Že takrat bi bilo treba temeljito prijeti za delo, da bi naše tekmovalstvo bilo uspešnejše.

»Zgraditev mestnega gledališča, popoln odstranitev ruševin na Tomšičevem trgu, v Zidankovi, Prešernovi in Gubčevi ulici, ureditev nasadov na steklastih Mariborske in Aškerčeve ulice, Kočbekove in Miklošičeve ulice, za Mestni muzej, čiščenje hišnih fasad, ureditev izločb itd.« Tak obširen načrt zahteva veliko prostovoljcev, mnogo truda in poštovanja, zahteva dobre organizacije dela in doslednega izpolnjevanja dolžnosti.

Mestno gledališče se sicer postopoma obnavlja. Doslej pomoč frontovcem pri nekaterih delih ni bila mogoča, ker so dela zahtevala le strokovnih moči. Toda sedaj, ko se je vreme izboljšalo in ko bo čas za večja dela v gledališču, bo pomoč frontovcem ne samo dobrodošla, temveč tudi neobhodno potrebna. Kaj pa ruševine? Šele pred dvema tednoma so prvi prostovoljci čistili ruševine v Zidankovi ulici. Čas bi bil, da se tudi nasadi začno urejevati.

Kar danes lahko storijo ne odlašaj za jutri. To načelo bi moralo vedno voditi frontne odbore pri njihovem delu. Malodušnost, češ, saj je itak prepozno izvršiti vse obljube, ne bo tekmovalju nič koristilo. Se je čas, dasiravno so bo v bližnjih pomladskih dneh odpiralo delo tudi po vrtnih. V tridesetih dneh, posebno, če nam bo vreme naklonjeno, se da marsikaj napraviti. Terenski frontni odbori naj dobro premislijo o tem. Najboljše bi bilo, če se frontovci lotijo najbližnjega dela in ga tudi končajo. Kolektivni naj pomagajo tam, kjer je pomoč najbolj potrebna in zahteva večjega števila prostovoljnih delavcev. Prostovoljno delo je treba načrtno usmeriti, kar je seveda lahko, če je dovolj delovnih moči. Končno smo tudi pri tej točki. Agitacija in politično delo med množicami je začetek za vsako nadaljnje delo. Nobena novost ni, da tam, kjer je politično življenje med množicami živahno, tudi vse ostale veje množičnega udejstvovanja uspešno delujejo. Politično zgrajen član Fronte ne bo čakal na povabilo in prepiranje, ker so mu skupne obljube stvar dolžnosti in časti. O tem vprašanju bodo frontni odbori morali več misliti in čim prej začeti intenzivno izpolnjevanje dane obljube, da bo Celje ob zaključku šestmesečnega tekmovalstva vendar imelo nekaj značajnih uspehov.

Občni zbor Kmetijske zadruge v Lesičnem je bil dobro obiskan, a slabo pripravljen

Občni zbor Kmetijske zadruge v Lesičnem je zbudil med člani veliko večjo razgibanost, kot druga leta. Zbor je bil dobro obiskan, škoda je le, da so se nekateri nanj zelo slabo pripravili. Tajnik, ki je sicer vedno skrbel za redno sejo, se za zbor ni pripravil, kakor tudi ostali referenti ne. Člani so svojo nevoljo nad slabim potekom zbora izrazili na ta način, da niso hoteli dati odboru razrešnice. Šele potem, ko so ugotovili, da je finančno poslovanje v redu, so pristali na razrešitev dotodanjega odbora. Med letom je OZKZ v zadruzi izvršila revizijo in istočasno predložila predloge za izboljšanje dela. To poročilo bi člani KZ radi slišali na lastna ušesa, pa ga ni bilo »pri roki«. Zahtevali so, da to poročilo prečitajo na prihodnjem sestanku.

Med odseki je tudi obnovitvena zadruga, ki po potrebi sklicuje svoje sestanke. Bilo pa bi poželjno, da bi tudi na običnem zboru povedali kaj o poteku obnovitvenega dela. Zadruga ima kleparsko in kovaško delavnico. Kovaška deluje sila površno, medtem ko kleparska uspešno napreduje. Tudi sušilnica že dolgo čaka na popravilo. Več članov je predlagalo, da se sušilnica popravi in kovačnica izboljša.

Priprave za volitve v Ljudsko skupščino LR Slovenije

V ZAGRADU SE JE PREDVOLILNEGA ZBOROVANJA UDELEŽILO 300 LJUDI

Zagrad je doslej veljal za zelo slabo razgibane terene na področju mesta Celja. Aktivisti so na dobro zamišljen način vzbudili zanimanje med volivci. Da ne bi sestanki bili preveč suhoparni, kot so sicer radi, so se povezali s tamkajšnjo igralsko skupino, ki je za ta dan pripravila nastop. Dasiravno so ljudje vedeli, da bo prireditev šele po zborovanju, so se masovno udeležili sestanka. Prišlo je nad 300 ljudi, ki so z zanimanjem sledili zborovanju in poslagali v diskusijo.

ČLANI ZVEZE BORCEV PRVE ČETRTI S PROSTOVOLJNIM DELOM PRIČAKUJEJO VOLITEV

Organizacija Zveze borcev v prvi četrti že nekaj časa premišljuje o tem, kako bi poživela dejavnost med člani. Med sklepe so si postavili nalogo, da s prostovoljnimi delom izvršijo eno izmed važnih točk, ki jih je Fronta v Celju sprejela v tekmovalnih obljubah na čast 10. obletnice ustanovitve OF. Skušali so razporediti prostovoljno delo po načrtu za vse frontne odbore, kar pa ni imelo veliko uspeha, bodisi zaradi premajhne agitacije, bodisi zaradi slabega vremena, ki je resnično zaviralo tako delo. S prvim soncem, ki oznanja skorajšnjo pomlad, je zažvelo tudi v vrstah članov ZB v prvi četrti. Povezali so se s pripadniki JA, ki so člani organizacije v tej četrti in organizirali »juriš« na ruševine v Zidankovi ulici. Res je, da je bilo med udeleženci največ uniformiranih članov, saj je major Karič poslal 24 vojakov, vendar je dober znak začetka, ko se čas za prostovoljno delo na stečaj odpira. Vsi udeleženci so z ognjevitostjo

vihteli orodje, tako da se na ruševinah njihov učinek dobro pozna.

Z željo, da bi se udeležili še drugi člani iz te četrti prostovoljnega dela, stavi organizacija ZB prve četrti ostalim za zgled in vzpodbudo za nadaljnje dni v frontnem tekmovalju.

VOLIVCI PRVE ČETRTI, ZAVODNE ČRETA IN JOŽEFOVEGA HRIBA SO NAVDUŠENONO SPREJELI KANDIDATURO FRANCA LESKOŠKA

Na predvolilnih sestankih so volivci prve volilne enote z navdušenjem sprejeli kandidaturu zveznega ministra tov. Franca Leskoška. Povsod so volivci iz-

Zvezni minister Franc Leskošek-Luka na predvolilnem shodu na Glaziji, leta 1950, pred volitvami v Zvezno ljudsko skupščino.

Na predvolilnih sestankih v okraju Celje-okolica sprejemajo kandidate

Tudi v celjskem okoliškem okraju se že povsod resno pripravljajo na volitve v Ljudsko skupščino LR Slovenije. Predlog okrajnega odbora Fronte za kandidate v Ljudsko skupščino ni samo soglasno sprejel okrajni zbor Fronte, ampak ga soglasno potrjujejo tudi frontovci na svojih množičnih predvolilnih sestankih. Že povsod so sprejeli kandidate. Vršijo se tudi predvolilni sestanki po vaseh, kjer volivci z navdušenjem sprejemajo kandidate in se z njimi seznanjajo v kolikor niso še vsem znani. Na sestankih obravnavajo važnost in pomen bližnjih volitev in razpravljajo tudi o nešteti vprašanjih naše zunanje in notranje politike. V mnogih krajih so volivce obiskali tudi kandidati ali njihovi namestniki.

VOLIVCI LJUBEČNE, PRISTOVE, SKOJKE VASI IN VOJNIKA SO IZBRALI PAULUS DOLFKO ZA SVOJEGA KANDIDATA

Paulus Dolfka izhaja iz kmečke družine iz Dvojca pri Jesenicah. V zgodnji mladosti je delala doma na kmetiji. Med okupacijo je jela sodelovati v narodnoosvobodilni borbi. Leta 1944 je bila sprejeta v SKOJ. Bila je sekretarka SKOJ-a in krajevni aktivist OF. Do leta 1947 je bila članica Okrajnega komiteja SKOJ-a na Jesenicah. Kot marljivo mladinsko funkcionarko so jo poslali v politično šolo pri PKSKOJ. Po vrnitvi iz šole je postala organiza-

cijski sekretar Okrajnega komiteja na Jesenicah in član krajevnega odbora OF Dvojce-Mojstrana. Udeležila se je velike mladinske akcije pri gradnji proge Samac-Sarajevo, kjer je bila proglašena za udarnico.

Ker je bila v tistem času organizacija Komunistične mladine Jugoslavije v Prekmurju še zelo mlada, je šla Dolfka kot mladinski aktivist v Dolnjo Lendavo, kjer je kot organizacijski sekretar in sekretar Okrajnega komiteja

SKOJ-a uspešno vodila mladinsko organizacijo. Z njeno pomočjo se je delo mladinske organizacije v Prekmurju znatno izboljšalo in poživelo. Leta 1948 je bila po sklepu PKSKOJ premeščena na Okrajni komitej SKOJ Celje-okolica, kjer je delovala kot sekretarka SKOJ-a in predsednik mladinske organizacije. Istočasno je bila članica Biroja Okrajnega komiteja KPS. Ko so se osnovali Oblastni odbori je bila po nalogu CK LMS premeščena na Oblastni komitej LMS, kjer je delala kot organizacijski sekretar vse do razpustitve oblastnih forumov. V veliko veselje mladinskih organizacij okraja Celje-okolica, se je Dolfka vrnila nazaj na okraj, utrdila mladinski komitej in poživela delo organizacij na terenu. Z uspehom vodi delo okrajnega komiteja LMS in je poštvovalen član biroja Okrajnega komiteja KPS. Dolfka je za svoje poštvovalno delo bila odlikovana z redom zasluge za narod druge stopnje in z odličjem Ljudske fronte Jugoslavije.

Na nedavni mladinski konferenci je mladina iz celjskega okraja z navdušenjem pozdravila Dolfko, kot kandidata za volitve v Ljudsko skupščino.

V Rimskih Toplicah so se z veseljem odločili za rudarja Alojza Diacija

V Rimskih Toplicah je bil sestanek predstavnikov vseh množičnih organizacij zelo dobro obiskan. Soba, kjer se je sestanek vršil, se je kmalu napolnila, saj od zastopnikov vseh organizacij nihče ni manjkal. Namestnik kandidata tov. Mrevlje Jože je obširno obrazložil pomen teh volitev in naš zunanji ter notranji politični položaj, na kar so razpravljali o svojem kandidatu. Ni bilo potrebno dovolj govoriti o predlaganem kandidatu Diaciju, ker ga kot domačina vsi v Rimskih Toplicah poznajo. Zlasti še, ker je zelo priljubljen pri ljudeh in ga že iz predvojnih časov poznajo kot borca za boljše življenje delovnih ljudi. Pa tudi njegovega namestnika tov. Mrevljeta dobro poznajo v vsej volilni enoti. Zato so z navdušenjem sprejeli predlog okrajnega odbora Fronte ter izrazili željo, da je bila izbira posrečena in pravilna. Zagotovili so, da bodo tudi volivci s kandidatom in namestnikom zadovoljni, kar bodo pokazali na dan volitev z množično udeležbo pri volitvah.

Še na samem sestanku so izdelali podoben načrt o predvolilnih pripravah. Določili so kdaj in v katerih vaseh se bodo predvolilni sestanki vršili in kdo od njih bo sestanek vodil in kdo bo skrbel za čim številnejšo udeležbo. Na sestanku so določili tudi volilne komisije za vse volilne enote.

Svoje zaupanje in odobravanje kandidatu in namestniku so izrazili tudi

razili željo, da jih pred volitvami obišče.

Tovariš Franc Leskošek-Luka, je pred vojno deloval med delavskimi množicami v Celju. Delavstvo se ga toplo spominja še iz časov, ko je vodil delavski razred v borbi zoper kapitalistične reakcionarje. Že leta 1926 je bil sprejet v članstvo Komunistične partije.

Takoj po razsulu stare Jugoslavije je postal član Izvršnega odbora OF. Do vstopa v partizane je bil eden od najvažnejših voditeljev OF v Ljubljani. Leta 1942 je z svojo družino šel v partizane. Bil je komandant Glavnega štaba partizanskih odredov v Sloveniji in je v toku borbe vodil nešteto vojaških operacij.

Po osvoboditvi je postal član Vlade LRS, kot minister za industrijo in rudarstvo. V najtežjem času, ko se je od vzhoda zlo na našo državo množilo intrig in laži, je tov. Leskošek bil polician v Beogradu, kjer kot zvezni minister za težko industrijo vodi najvažnejšo gospodarsko panogo v izgradnji socializma. Na Petem kongresu Komunistične partije Jugoslavije je bil tov. Leskošek kot preizkušen komunist, izvoljen v Politbiro Centralnega komiteja Komunistične partije Jugoslavije.

Celjsani smo ponosni na našega velikega rojaka. Njegova kandidatura v Ljudsko skupščino LRS je bila med množicami prve volilne enote zares navdušeno sprejeta.

FRONTOVCI NA BREGU SO SI DOLOČILI TEKMOVALNI NAČRT

Na enem izmed sestankov frontnega odbora na Bregu so člani OF izrazili željo, da bi šestmesečno tekmovalje na čast 10. obletnice OF še bolj poživeli. Zaradi tega so si sestavili načrt tek-

s tem, da so iz svoje srede volili najboljše frontovce, ki so podpisali kandidaturu predlaganega kandidata.

Na Vranskem so predstavniki vseh množičnih organizacij sprejeli kandidaturu Vlada Kozaka

Na Vranskem so odborniki vseh množičnih organizacij razpravljali predlog okrajnega zbora Fronte o kandidaturi Vlada Kozaka za poslanca v Ljudsko skupščino LR Slovenije.

Poročilo o naši zunanji in notranji politiki ter o pomenu volitev so zbrani z zanimanjem sledili. Sploh je pa opaziti na Vranskem, da se ljudje zelo zanimajo za te pomembne volitve. Na sestanku so določili tudi volilne komisije in volilni komitej, ki bo skrbel za uspešno organizacijo predvolilnih priprav in samih volitev.

Najboljši odborniki so podpisali predlog za kandidaturu in obljubili, da bodo ob sodelovanju vseh množičnih organizacij volitve dobro uspele.

POMOČNIK NOTRANJEGA MINISTRA MITJA RIBIČIČ — KANDIDIRAL V POLZELI, BRASLOVČAH IN LETUŠU

Ribičič Mitja — partizansko ime Ciril, je bil rojen leta 1919 v Trstu. Ko je začel obiskovati šolo, se je s starši preselil v Jugoslavijo. Njegov oče je bil učitelj in znan mladinski pisatelj. Mitja je od svojega desetega leta živl v Ljubljani. Že l. 1939 je kot študent na univerzi stopil v levičarsko akademsko društvo »Slovenski klub«, kjer je temeljito študiral marksistično književnost. Kot priseljenec je bil tudi član primorskega akademskega društva »Dobrodoš«, katerega člani so pod vplivom KPS vodili borbo proti izdajstvu in korupcijam vodstva Zveze primorskih emigrantov.

Ko so fašisti z vseh strani napadli Jugoslavijo, se je Mitja napotil kot

movanja, ki jim bo služil za čim uspešnejšo izvedbo obljub. Sklenili so, da bodo tekmovali z ostalimi terenskimi odbori, kje bodo zbrali več odpadkov, ki so potrebni naši industriji za surovine. Tekmovalje so napovedali tudi v tem, kje bodo lepše opremili frontni kotiček, kje bodo zajeli več članov v študij, kje bodo imeli točnejšo evidenco in plačevanje članarine, ter katerega terenska organizacija bo vestneje izpolnjevala mesečne načrte.

Doleteli so skupino, ki bo skrbela za pobiranje odpadkov. Glede frontnega kotička, so morali ugotoviti, da jim stanovanjska komisija še vedno ni določila prostora, za katerega so zaprosili. Pogovorili so se še o stanovanjskih zadevah, o otroškem igrišču, o ukrepih zoper stanovalce v vili »Savinja«, ki mečejo odpadke na mimo, doče in še o mnogih važnih zadevah na Bregu.

KANDIDAT PANGERL JE S SVOJIM NAMESTNIKOM OBISKAL SVOJE VOLIVCE V DRUGI ČETRTI

Med najboljše predvolilne sestanke na področju mesta Celja, sodi brez dvoma sestanek volivcev druge četrti. Volivci so napovedali tekmovalje v čast volitev. Predvolilni sestanek sta obiskala kandidat Pangerl Franc in njegov namestnik Pečnik Roman, katera so volivci z navdušenjem pozdravili. Določili so tudi podpisnike kandidatne liste.

V KOŠNICI SO PREDVOLILNI SESTANEK ZDRUŽILI Z ZBOROM VOLIVCEV

V Košnici se je predvolilnega sestanka udeležilo lepo število ljudi. Sestanka se je udeležila tudi namestnica kandidata te volilne enote Počeka Marica. Volivci so z zanimanjem sledili poteku in soglasno sprejeli kandidaturu tov. Bizjak Karla.

Po sestanku so se predstavniki MLO z volivci pogovorili glede odkupov in raznih vprašanj, ki zadevajo kmečke predele v območju mesta Celja.

FRONTOVCI V SP. HUDINJI SO NA ČAST VOLITEV UREDILI FRONTNO DVORANICO

Frontovci iz Sp. Hudinje so adaptirali malo dvoranco pri gostilni Grobelnik, ki jim bo služila za sestanke in kulturne prireditve. Pri tem delu so dali mnogo prostovoljnih ur, štirje najboljši frontovci pa, ki so dobili denarne nagrade, so ta denar dali v korist graditve te dvoranice.

TUDI V ZAVODNI JE BIL SESTANEK ZELO ŽIVAHEN

V Zavodni se je sestanka udeležilo nad 100 ljudi, ki so z velikim zanimanjem poslušali tov. Svetličiča, ko je govoril o bližajočih se volitvah. Volivci so izrazili željo, da bi v svoji sredi lahko pozdravili tudi nam. kandidata tov. Kokočja, ki je žal bil službeno zadržan. Pravtako si volivci te enote žele, skorajšnji obisk svojega kandidata Franca Leskoška.

prostovoljec zoper sovražnike. Doživel je sramoten razpad bivše jugoslov. vojske. Po šestih dneh se je vrnil nazaj v Ljubljano, kjer se je takoj vključil v narodnoosvobodilno gibanje. Delal je v partizanski tehniki CK KPS, kjer so tiskali »Slovenskega poročevalca« od prve številke dalje in drugo partijsko literaturo (Delo, Zbornik itd.) Do vstopa v partizane je odgovarjal za partizanski ilegalni tisk v Ljubljani.

Na zahtevo Partije je šel maja 1942 v partizane. Preko Gorenjske je prišel na Stajersko, kjer je v štabu druge grupe NOV in POS delal kot tehnik. Proti koncu dvainštiridesetega leta je bil imenovan za politkomisarja kamniško-zasavskega odreda. Po ustanovitvi Slandrove brigade je bil namestnik politkomisarja Koroške grupe odredov. Sodeloval je pri akcijah teh enot na Stajerskem in Koroškem.

Od osvoboditve naprej že dela na odgovornih mestih v Ministrstvu za notranje zadeve. Ima čin polkovnika JA in je odlikovan z redom Bratstva in edinstva prve stopnje, Partizanske zvezde druge stopnje, Ordenom za hrabrost in Ordenom za zasluge za narod druge stopnje. Kot borca in političnega delavca ga poznajo predvsem v Savinjski dolini, Dobrovlah in na Kozjanskem.

Na drugem kongresu Zveze borcev je bil izvoljen za člana Glavnega odbora Zveze borcev Narodnoosvobodilne vojske Slovenije.

RUDNIK LIGNITA VELENJE USPEŠNO IZVRŠUJE SVOJE NALOGE

Med najboljše delovne kolektive pri tekmovanju na čast 10. obletnice OF so di brez dvoma rudnik lignita v Velenju. Uspehov, ki jih je dosegel kolektiv pri svojem sobotnem izrednem tekmovanju še ne pomeni zgodovina tega rudnika. Tako je v tekmovanju vseh treh smen dne 10. februarja dosegel produkcijo 1870 ton. S tem pa se velenjski rudarji niso bili zadovoljni. V soboto 17. t. m. so nakopali kar 2.350 ton. Namreč rudarji so sklenili, da bodo, poleg rednega tekmovanja na čast desete obletnice OF, organizirali še izredna tekmovanja, kar je izraz visoke zavesti velenjskih rudarjev.

Tekmovanje navdušenosti rudišt, je bilo ogromno. Ko je potekel »ših«, rudarji še kar niso hoteli iz jaška, tako da je morala uprava rudnika dati nalog za prekinitev dela. Veliko rudarjev, ki so delali na dopoldanski in popoldanski smeni, so že zgodaj v jutranjih urah prišli na rudnik, da zvedo za končni uspeh tekmovanja. Tekmovanju so se priključili tudi uslužbenci rudnika. Spodobnejši so šli v jašek, a ostali so delali na splošnem čiščenju zunanjega obrata, svoje delo v pisarnah pa bodo nadoknadili po urah.

Ob zaključku tekmovanja, v nedeljo ob šestih zjutraj so se pred jaškom zbrali rudarji, kjer je igrala godba. Glavni ing. tov. Frac, sekretar rudniškega komiteta KPS tov. Lesjak in pred-

sednik upravnega odbora delavskega sveta pa so imeli govore, v katerih so povdarili pomen zgodovinske desete obletnice OF. Tov. ing. Frac je izjavil, da takih uspehov in delovnega elana še ni doživel. Sekretar rudniškega komiteta je v svojem govoru povdaril, da vsaka tona premoga pomeni odgovor na klevete in obrekovanja Informbiroja, vsaka tona trga iz njihovih obrazov krinko, pod katero se skrivajo. Delovno ljudstvo pa se še trdneje oklepa naše Partije in našega vodstva, katero pravilno vodi politiko miru v svetu. Ne z orožjem in roki, ampak z kolektivnim delom in enotnostjo vsega delovnega ljudstva bomo šli v lepšo bodočnost.

Tov. Vrabčič je v svojem govoru po-

vdaril pomen demokratizacije in decentralizacije državne uprave. Kot kandidata v ljudsko skupščino LRS so iz svoje srede predlagali tov. Novinek Franca in Meh. Leopolda, katerima rudarji popolnoma zaupajo, zato bodo na volitvah dosegli 100% udeležbo.

Da kolektiv rudnika Velenje dosegla te uspehe je zasloga rudarjev in so tudi v delavski svet izvolili takšne tovariše, ki bodo dali od sebe vse za dobrobit delovnega ljudstva. Tako je tudi zasloga direktorja tov. Zganka, ki je vedno med delavci, ima do njih pravičen odnos, a si je žal zlomil nogo, ko je skupno z rudarji delal na odkopu v tekmovanju nočne smene in so ga morali v nedeljo odpeljati v bolnico.

Uspehi delovnega kolektiva rudnika Velenje naj bodo vzgled vsem delovnim kolektivom, informbirojevskim agentom pa dokaz, da nas od poti, po kateri smo krenili ne odvrne nobeno zastraševanje.

V. I.

Nekaj o novi trgovini in cenah

V današnji družbeni stvarnosti predstavlja enakomeren odnos med kupnimi in blagovnimi fondy enega izmed glavnih problemov, s katerim se morajo baviti organi naše oblasti. Ko govorimo o borbi za uravnovesje denarno-blagovnih fondov, je treba posebno poudariti dejstvo, da je življenjski standard delavca in kmeta odvisen od tega uravnovesja, na drugi strani pa se

odraža v medsebojnem odnosu kupnih in blagovnih fondov vrednost dinarja. Oba elementa, kretanje blaga in kretanje denarja moramo opazovati kot dva dela ene in iste celote. Neposredno v zvezi z vsklajevanjem kupnih in blagovnih fondov pa je politika cene. S pravilno uporabo cene industrijskim artiklom na eni strani in kmetijskim proizvodom socialističnega sektorja na drugi strani je v današnji stvarnosti mogoče izravnati nesoglasja, ki so se dejansko pojavljala. Nesoglasja v odnosih med kupnimi fondy, ki jih posreduje delavec in namestenelec na eni strani in kmet na drugi strani, so postala še bolj pereča spritko suše in spritko porasta cen na svetovnem tržišču. Nesoglasja v kupni moči delavca in kmetijskega proizvajalca se je razvijalo v škodo delavca, ki je moral izven-garantirane proizvode kupovati od kmeta po tistih cenah, ki so se formirale na trgu stihijško. Kmetijski proizvajalec je imel in še ima monopol nad določenimi proizvodi, v nasprotje pa se mu vedno bolj postavlja socialistični sektor, ki prevzema vedno bolj vlogo regulatorja cen na trgu. Posebno važno za dvig kmetijske proizvodnje je rast stoča proizvodnja socialističnega sektorja v kmetijstvu. Kmetijski proizvajalec je dosedaj za malenkostne količine proizvodov dobil dovolj denarja, da je zadovoljil svoje potrebe. To dejstvo so mnogi izkoristili in zanemarjali potrebo po skrbnejši obdelavi zemlje in dvigu donosa.

Pomanjkljivosti v dosedanjem prometu blaga so pospeševale omenjena nesoglasja. Predvsem ni distributstvo dovolilo pravega razmaha v trgovini in je pravzaprav jemalo trgovini njen pravi karakter. Pri tem je trpela kulturna potreba, pri tem je trgovsko podjetje je pasivno čakalo na določeno blago. Tako kmetu kakor tudi delavcu je bil onemogočen nakup blaga kakor po asortimentu tako tudi krajevno. Kmet je lahko realiziral le del svojega denarja ter mu je bil samo del blaga dosegljiv, dočim ima danes široko možnost. Prosta trgovina, ki temelji na ponudbi in povpraševanju prinaša predvsem tele pozitivne posledice:

Izravnava kupno moč delavca in kmeta in absorbira višek denarja, ki se kopiči predvsem na vasi.

Cena blaga je odvisna od povpraševanja in ponudbe. Cena določenega blaga bo višja, če bo povpraševanje kupcev večje, to je, če bo kupna moč večja in obratno.

Proizvodnja bo nujno odvisna od povpraševanja in bo morala usmerjati v tem smislu asortiment in kvaliteto. Trgovsko podjetje z vsemi uslužbenici se bo moralo truditi, da zadovolji

Kmečka delovna zadruga na Marofu je prejela prehodno zastavo kot najboljša v okraju Celje-okolica

V hribovitem kozjanskem predelu na Marofu pri Planini gospodari že drugo leto kmečka delovna zadruga »Poljana«, ki hoče v zadnjem času s svojimi izrednimi uspehi prehiteti sloves arjevaške zadruge. Doslej so v celjskem in nemara tudi v drugih okrajih le redki zadrugiški praznovali svoj letošnji letni občni zbor s tako slovesnostjo in s takim občutkom zadovoljstva kot na Marofu.

Priznanje so jim prišli izreči: sekretar Okrajnega komiteja KP, zastopniki zadrugarstva, zastopniki JA, predsednik arjevaške zadruge ter predsednik OZKZ, ki je vse iskrene pohvale dopolnil z najvišjim priznanjem, ko je zadrugišnikom izročil prehodno zastavo Okrajnega odbora OF.

Pregled bilance je jasno pokazal, da so marofski zadrugiški v preteklem letu postavili res trdne temelje svoji zadruzi. Že sama vrednost delovnega dne, ki se je od din 70 v lanskem letu dvignila letos na 117 din dokazuje dovolj velik napredek. Drugi najvidnejši uspeh pa se je pokazal v porastu živinoreje, ko so od 15 glav v letu 1949 prišli letos že na 74 glav. Podobne uspehe so dosegli tudi pri prašičih, za katere so v enem mesecu zgradili prostoren svinjak.

Zadruga »Poljana« na Marofu je tudi edina zadruga v okraju Celje-okolica,

ki je oddajo masti in mesa izpolnila že za letošnje leto. Vse planirane oddaje je v preteklem letu v celoti izpolnila. Zadruga je imela tudi večji hektarski donos kot privatniki. Lepe dohodke jim je dalo pridelovanje povrtin, krmislih rastlin in vina. Skupni dohodek od celotne proizvodnje je znašal 1.412.602 din, ki ga bodo zadrugiški porazdelili v razne sklade in v izplačilo delovnih dni. Zadruga bo v tem letu tudi začela odplačevati zadrugišnikom zakupnino od vložene zemlje in inventarja.

Omenjeni uspehi pa niso zaviseli samo od rednega prirastka na proizvodnih, temveč tudi od spretnega vodstva zadruge, ki je forsiralo najbolj rentabilne kulture in je znalo proste viške pridelkov v pravem času in ugodne vnovčiti. Predvsem pa gre za uspeh vrednim delavcem — zadrugišnikom, ki se redno prihajali na delo in bili tudi izven delovnih ur vedno pripravljeni storiti vse za napredek svoje zadruge.

Da so bili zadrugiški zadovoljni s svojim predstojnikom, z upravnim in nadzornim odborom so potrdili s tem, da so tudi letos obdržali v zadruzi vodstvo, ki mu povsem zaupajo.

S svojega občnega zbora so zadrugiški ob zaključku poslali pozdravno resolucijo predsedniku vlade LRS tov. Mihi Marinku ter svojemu kandidatu dr. Brileju, veleposlaniku v Londonu.

Delavski svet šoštanjske Tovarne usnja je izvolil delegate za višje gospodarsko združenje

Člani delavskega sveta v šoštanjski tovarni usnja so v začetku druge polovice meseca imeli izredno sejo, na kateri so izvolili tri člane v svet višjega gospodarskega združenja. Ob tej priliki so člani delavskega sveta sprejeli tudi važen sklep, da bodo na čast volitev in na čast 10. obletnice OF razvili

Ne zapravljajmo bonov

V naši trgovski mreži v Celju je takoj po sprostitvi trgovine bilo opaziti velik nakup umetno žganih pišcah in industrijske bone. Posebno pa se je ta nakup povečal po izdaji novih bonov. Takšno nepremišljeno zapravljjanje bonov gre vsekakor v škodo in ne v korist našega mestnega prebivalca. Posamezniki so celo izjavljali, češ, potrebno je čimprej realizirati bone, saj bo vojna. Takšne in slične izjave so ne samo neumne, temveč tudi reakcionarne, ker izvirajo iz vojnoukrajškega arzenala in skušajo ustvarjati med ljudstvom nesigurnost. Za primer navajamo nekaj podatkov.

V Veleblagovnici Ljudskega magazina je bilo v času od 15. do 19. februarja, to je v štirih dneh samo na industrijske bone prodanega žganja za 41.316 din, v vseh ostalih poslovalnicah Ljudskega magazina pa v istem času okoli 180.000 din. Pri tem niso upoštevane Potrošniške zadruge, Industrijski magazini in ostale poslovalnice, vendar nam gornje številke jasno dokazujejo da nenormalen pojav iz katerega naj potrošniki napravijo koristne zaključke.

R. G.

kupca, če bo hotelo izvršiti svoj plan blagovnega prometa.

V skladu s povečanimi možnostmi nakupa bo potreba po denarju pri kmetu večja. Da bo zadovoljil to svojo potrebo bo kmet zainteresiran da pridela več in da proda več.

Povečana intervencija socialističnega sektorja v kmetijstvu bo na trgu zagotovila padanje cen kmetijskim proizvodom.

G. R.

Člani zveze borcev 'prve četrti na čast 10. obletnice OF

Januarja so članj ZB v prvi četrti imeli občni zbor. Na zboru so marsikaj sklenili. Obljubili so, da se bodo sestanki redno vršili, da bodo uredili kartoteko in pravočasno pošiljali poročila. Trudili se bodo, da bodo organizacijo razširili. Dosedaj so sprejeli 36 novih članov. Do 10. obletnice OF so se namenili prispevati do 2000 prostovoljnih ur. V januarju so prispevali že 448 prostovoljnih ur pri ureditvi Mestnega gledališča, 232 prostovoljnih ur pa so napravili v februarju. Izvedli bodo partizanski pohod prvo nedeljo po obletnici OF. Sklenili so tudi, da bodo zbirali zgodovinsko gradivo iz časa NOV, ki bo obogatilo oddelke NOV v Mestnem muzeju. V ta namen bodo oddali tudi vse viške pri pobiranju članarine, da bo ta oddelček v muzeju imel čim več razpoložljivih denarnih sredstev.

OBVESTILO

Naše čitatelje obveščamo, da pretekli teden zaradi tehničnih razlogov list ni izšel.

Vanja-Ivica Hribarjeva:

ŠESTO LETO MINEVA

(V spomin talcem na Frankolovem)

Domači izdajalec, ki je pod spretno krinko skrival delovanje na dve strani, se je pustil preplačati z umazanimi okupatorjevimi papirji in dobro pičo ter prodal nato vso družino.

Tako sem se znašla v celici, kjer nas je bilo troje deklet. Zivele smo nesrečno življenje vedno lačnega jetnika nemških zaporov. Spoznavale smo se in odkrile v sebi marsikaj lepega. Kadar pa je bila bol najhujša, smo s kljubovalnostjo zapele partizanske pesmi in potem smo bile tepene.

Bilo je na petek dopoldne, ko je zavrsalo po vseh celicah in je naš jetniški stenski telefon tekkel z vso naglico od zidu do zidu. »Celjskega psa« so ubili partizani! Prvi hip so vsem poskočila srca, a že so klonile glave: »Koliko talcev? In če sem jaz med njimi?«

Težka skrb je legla na duše nas vseh.

Potem se je pričelo. Neprespane noči, premetavanje po postelji, vzdihni in kakor biseri so se vrstile pred očmi lepote življenja, puščajoče v nas svoje žive spomine. Podnevi pa beganje iz kote v kot, od zidu do zidu majhne celice...

Težke, begotne misli... mrzla cev, kosček jelka in vse je končano. Mislim, da nismo še nikdar tako ljubili življenja kot takrat.

Pa je udarilo v nas kakor strela... Sto ljudi za enega samega psa? Med temi stotimi sta bila oče in brat... Jaz pa sem padla v — temo. Občutek praznote, bolečine razirganega srca in ubite duše je še danes, pa čeprav je minilo že šest let. Njih trupla, stoterih obešenih ljudi, so že davno strohnela, ali naša bolečina je še silna in težka, težja iz dneva v dan. Vse se lahko nadomesti, le življenja ti ne more nihče več vrniti.

Ob robu ceste, ki pelje proti Mariboru, v bližini neke vasice pod hribi, leži še danes sto mrličev, sinjakstih obrazov, izbuljenih oči in podplutih teles. Vsa ta telesa so nekdanji živali, delala, njih možgani so mislili, vsi ti obrazi so bili nekoč nasmejani, so jokale te mrtve in strašne oči ali pa so žarele v veselju. Zadnji dnevi njihovega življenja pa so vtisnili v te poteze globoke gube groze in trpljenja. Vseh teh stoterih ljudi je nekoč ljubilo svoj dom, svojo mater, ženo, otroke, svojo nevesto.

Kako silno težka je morala biti ta poslednja pot v hladnem jutru, dne 12. februarja 1945, ko so se prvi sončni žarki lovili po belih planjavah snega in so v daljaj žareli v mavričnih barvah gorski vrhovi.

Kako kruta, a vendar božajoča, je morala biti mrzla sapa, ki jim je brila obraze? Saj je vendar bila poslednja. Kako srečni so morali biti vsi ti majhni ljudje, ki so jih srečavali črni avtomobili natovorjeni z živimi mrličji? Kako svobodno se sprehajajo ljudje po teh znanih cestah, mimo teh hiš, kjer polje isto življenje, kakor je plalo v njih, a se danes utapija nekam v temo, brez konca in kraja...

»Kaj dela sedaj žena? Ali Jožek še spi?« Tisočera mala vprašanja so vstala v duši in v lice se je rezala kruta resnica »nikdar več«. In kot mrzlo jeklo so rezale te trde besede njih izmučena srca. Da, vse to je poslednji krat.

In potem ti satanski obrazi črnih vravog, ko so zahtevali, da se slečejo vsa stotera pretepena telesa. Kako živalski izraz je bil v njih mrzlih očeh in grobih potezah, ko so se tresla prva trupla na drevesu...

Tako je zatonilo vse. Nastala je tema, sonce je nekam zdrknilo, ugasnila je luč v očeh in poteze v obrazih se postale strašne in obtožujoče.

In zemlja je sprejela vase 100 trupel sinjakstih obrazov, podplute kože in mrtvih etc.

Skupščina Mestnega odbora Ljudske prosvete v Celju

V januarju je zasedala mestna skupščina Ljudske prosvete, kateri so poleg lepega števila delegatov celjskih kulturno-umetniških društev prisostvovali tudi zastopniki Glavnega odbora LPS, zastopnik Mestnega komiteta KPS, MO OF in LMS ter drugi gostje.

Skupščino je začel predsednik MO LPS in predsednik Sveta za kulturo in prosveto MLO prof. A. Askerc, delovni del skupščine pa je vodilo so glasno izvoljeno delovno predsedstvo, ki so ga sestavljali tov. prof. Grobelnik, Darinka Joštova in prof. Fink.

Svečanost zasedanja celjskih ljudskoprosvetnih delavcev je posebno dvignila komorni moški zbor, ki je pod vodstvom dirigenta tov. Kuneja Egon za uvod zapel dve pesmi.

Jedro zasedanja so predstavljala poročila predsednika tov. Askerca, tajnika tov. M. Frecetova ter debata po obeh poročilih, zato podajamo v naslednjem kratke izveščke.

Predsednik tov. Askerc je predvsem poudaril, da je ljudsko-prosvetno dejavnost vrednotiti v prvi vrsti po tem, koliko je ona prispevala k preoblikovanju in k preobrazbi našega delovnega človeka. V tem je končni smisel naših prizadevanj in naše borbe na kulturnem in prosvetnem polju. Kar to borbo zavira, je slabo in kar jo podpira je dobro. To pa je stvar pravilne organizacije vsakega kulturno-prosvetnega dela. Gre tedaj za to, da odpravimo vse organizacijske pomanjkljivosti in si zagotovimo vključitev v kulturno-prosvetno udejstvovanje slednjega našega delavca. Razume se, da v svojem hotenju ne moremo mimo naše pozitivne tradicije in mimo vrednot, ki jih opazujemo pri bratskih narodih. Vendar pa moramo rasti iz sebe, iz svojih potreb in se bogatiti s tem, kar je pri nas edino. V tem je iskati načelo svobodnega ustvarjanja in izživljanja na kulturnem polju.

Svojo tajniško poročilo je tov. M. Frecetova začela z ugotovitvijo, da je MO LPS izvršil skoro vse, na zadnji skupščini sprejete sklepe, da so se društva organizacijsko utrdila in pokazala svojo čvrsto življenjsko silo kljub zaprekam, ki so jim tu in tam stopile na pot. Delo, ki je bilo do danes opravljeno, nam je porok za našo nadaljno kulturno-prosvetno rast. Ugotovila pa je tudi, da je številno aktivno sodelujočih v kulturno-umetniških društvih v razmerju s številom mestnega prebivalstva še prenizko. Zato je naša naloga v letošnjem letu članstvo pomnožiti in okrepiti društvene sekcije, vendar se pri tem izogibati vsakega pritiska, ker more zaleči tudi iskrena in prava beseda.

Tajniško poročilo je obsegalo izčrpno analizo delovanja, uspehov in neuspehov vseh celjskih ljudsko-prosvetnih organizacij. Ljudskega gledališča, ki se je zahvaljujoč poživljenosti in sposobnosti igralcev — amaterjev ob zaključku leta dvignilo v poklicno mestno gledališko ustanovo, najagilnejšega društva »France Prešeren« z največjim številom raznih kulturno-umetniških sekcij, »M. Zidanška«, »Ivana Cankarja«, »Iva Ključarja«, mladinskega kulturno-umetniškega udejstvovanja, o Lutkovnem gledališču, Ljudski univerzi in celjskih knjižnicah v katerih si je preko 25.000 obiskovalcev izposodilo več kot 81.000 knjig.

V debato v kateri so se obravnavali najrazličnejši ljudskoprosvetni problemi organizacijskega in kulturno-političnega značaja, so posegli Darinka Joštova glede Zadrugnega doma v Medlogu, o praznovanju novoletne jelke in o izbiri odrskih del; dr. Aleksander Hrašovec o celjskih godbah na pihača, ki se prebistokrat podcenjujejo kot umetnostna panoga, pa nasprotno za-

služijo vsaj toliko pozornosti, kakor jo uživata jazz in ples; ravnatelj Kunej Egon je poudaril potrebo po večjem obisku celjskih koncertov, ter po organizaciji glasbeno pevskega udejstvovanja; predsednik »Franceta Prešerna« Blagotinšek Franc je govoril zoper birokratizem v ljudsko-prosvetni administraciji; predsednik »Ivana Ključarja« Skorjanc Jože je govoril o potrebi pritegnitve mladine v društvo »I. Ključarja« ter o medsebojni povezavi med poedinimi društvji; prof. Fink je predlagal imenovanje 2 celjskih ulic po skladateljih Schwabu in Ristu Savinu; o mladinskem društvju »Maksim Gorki«, je govorila Koželj Breda, predsednik Anton Askerc je govoril o ustvarjalnosti kritike kritiziral neumestne ljubljanske opazke o celjskih kulturno-prosvetnih prizadevanjih; kot zadnji se je oglasil k debati tudi zastopnik GO LPS prof. Misja Boris, ki je med drugim dejal, da vprašanje kvalitete našega dela na polju kulture in umetnosti pač odgovarja času, v katerem se izživljamo. V času, ko nam politični položaj ne dopušča, da bi se s čemerkoli igrali, s čemer bi ogrozili našo samostojnost, ali našo rast, pač vemo, da moramo stikati celo tam kjer gre za dvig našega družbenega standarda. Če nas motijo z vzhoda z vsemi mogočimi načini blokade, se to mora pač nekje poznati. Posledica tega je, da pač popuščamo pri dviganju družbenega standarda in da pomagamo pri graditvi ključnih postojank. Nato je odgovoril posameznim predgovornikom.

Skupščina je sprejela tudi pregled proračuna za leto 1951, ki znaša 220 tisoč 638 din — izdatkov in prav toliko dohodkov iz članarine, vstopnin in posameznih dotacij.

Končno je skupščina sprejela tudi vrsto sklepov za bodoče delo tako v pogledu pritegnitve mladine v kulturno-umetniška društva, v pogledu evidence nad delom, o medsebojnem posvetovanju umetniških vodij v posameznih društvjih in drugo ter pozdravno resolucijo, ki je bila odposlana GO LPS.

Skupščino je zaključil delovni predsednik tov. Grobelnik s posebno sklepno besedo s katero je naglasil, da naša ljudsko-prosvetnega delavca ni le vzgoja lepega in ubranega petja, dovršenega glasbenega ali gledališkega nastopa, marveč nam je našo ljudsko-prosvetno miselnost vezati s spodobno besedo, s spodobnim obnašanjem, z moralnostjo v besedi in dejanju, z bojem zoper plačevanje, zoper zapravljjanje svojega in ljudskega premoženja, za čistočo, red in snago, skratka za enakostjo in kulturnostjo na vseh področjih našega dela in življenja: le prvo in drugo skupaj bo opravilo našo visoko kulturno raven.

DOLŽNIKOM NAROČNINE BOMO LIST USTAVILI

Te dni smo poslali čekovne položnice listim naročnikom, ki so z naročnino v kakršnemkoli zaostanku (dolg za 1. 1950 in za prvo tromesečje 1951).

Opozorjamo zamudnike, da dolgujoči znesek, ki je označen že na sprejeti položnici takoj nakažejo, sicer jim bomo list prenehali pošiljati, dolg pa bomo še posebej izterjali.

KAJUH BOREC IN PESNIK

OB 7 LETNICI PESNIKOVE SMRTI

...za kar sem umrl, bi hotel še enkrat umreti! Sedem let bo minilo, kar je v borbi z Nemci, v borbi na življenje in smrt padel, za streljaj puške oddaljen od rojstnega kraja, Karel Destovnik-Kajuh. Rodil se je 19. 12. 1922 v Soštanju. V rojstnem kraju je preživel svoja prva mlada leta, dokončal osnovno šolo, nato odšel na gimnazijo v Celje. Takratna žandarmerijska oblast je Kajuhu onemogočila nadaljnji študij na celjski gimnaziji zaradi njegove svobodnostne miselnosti, ker je v njem videla neizprosno boro za pravice delovnega ljudstva. Kajuh se je v zgodnji mladosti priključil krogu napredne mladine na tej gimnaziji. V tem krogu napredne mladine so bili tudi njegovi najbližji rojaki-Soštanjčani, s katerimi je skupno spoznaval vso bridkost tedanje dobe, proti kateri se je odločno bori.

Po izključitvi iz celjske gimnazije se je vpisal na mariborsko gimnazijo, kjer pa ni dokončal in je maturiral privatno v Ljubljani. Po opravljeni maturi se je vpisal kot slavist na univerzo. V tem ga je zajela vojna. Ko je prišel prve dni po vdoru okupatorja pogledat v Soštanj, so ga Nemci takoj zaprli in ga odgnali v Slovenj Gradec. Po devetih dneh pa je bil izpuščen, na kar se je odpravil v partizane, na Mrzlico v Savinjski dolini. Na umiku, ko so Nemci naredili prvo hajko na Mrzlico, si je Kajuh pri padcu nalomil tri rebra. Ponoči se je pri vtekel v bližino Soštanj. Šest tednov je ležal na Placerjevem kozolcu tik pred Soštanjem. Skrivaj ga je zdravil dr. Medič. Očeta je o ranjenem sinu obvestila Placerjeva hčerka. Po šestih tednih, ko je za silo okrevaj, je oče sredi noči skrivaj pripeljal sina domov v Soštanj. Tri mesece se je nato Kajuh skrivaj doma. Z očetom sta uredila skrivališče za dimnikom, od koder je bil skriven pristop iz spalnice.

Gestapovci pa so izvahali, da se Kajuh bržčas drži doma. Dne 13. septembra 1941 je prišla gestapovska patrula trkat na vrata in okna. Da jo zadržal, je oče precej časa — kakor je bilo v naprej dogovorjeno — rožljal z velikim šopom ključev, s čimer je omogočil sinu, da se je skril za dimnikom. Dva gestapovca, ki sta vstopila v stanovanje, sta zahtevala natančnih pojasnil o Kajuhu, oče pa se je izgovoril, da študira v Ljubljani. Gestapovca sta prebrskala vse stanovanje, vendar se je staršem posrečilo, da sta patrulo srečno odpravila. Se dva dni se je Kajuh skrivaj doma, nato ga je oče ob prvem svitu odpeljal iz Soštanj čez Gornji grad na kranjsko stran, skrivaj na vozu med pivovarni sodi. Ustavila sta se šele v Kranju; od tam so upravitelji Kajuha spet nazaj k partizanom. Odtlej ga svojci niso več videli živega.

Mesec ljubljanske ilegale, dober del leta 1942 in vsa prva polovica 1943. leta, so bili za Kajuha najplodnejši. Ob trdem in tveganem ilegalem delu, ki je zahtevalo človeka, od neprejetan zasledovanju in pripravah za novo pot v partizane je našel Kajuh tiste ure, ki so dale njegove najzrelejše pesmi.

Potevalo je tretje leto zasedbe in sovražniških nasilij. Mnogo je pretrpel Kajuhova Saleška dolina. Ne samo na Dolenjskem in Primorskem, tudi na Štajerskem so že vsepovsod bile v borbi partizanske edinice. O Kajuhu je prihajal v domači kraj glas, da je ne samo borec, marveč da se je v veliki dobi lepo razvil njegov pesniški talent. Proti koncu februarja 1944 je bila mati Destovnik po nekem preobčutnem partizanu, ki je pogumno prišel v Soštanj, obveščena, da je prišlo med XIV. divizijo in nemškimi četami do hudih spopadov v okolici Soštanj.

Junška XIV. divizija se je pomikala z Dolenjskega na Štajersko, prišla je čez Ravnice nad Soštanjem, kjer so bili najhujši boji, odtod je nadaljevala pot proti Zgodnjem, proti Lomu in dalje na Smrekovec. Pri Ziebnikovi kmetiji med Zgodnjem in Belimi vodami je v borbi padlo pet partizanov. Med padlimi je bil mladi pesnik Kajuh, ki ga je strel zadel v glavo v trenutku, ko je stopil z brzostreko v roki čez prag hiše, hoteč z odporom kriti umik tovarišev. V prvem letu osvoboditve, kmalu po prazniku Vseh mrtvih, je bil iz začasnega groba v Zgodnjem prepeljan v rodno grudo v Soštanju tudi pesnik Kajuh.

To je v kratkih potezih orisano Kajuhovo življenje. A če hočemo spoznati Kajuha, ga ne smemo gledati le kot borca z orožjem v roki, temveč tudi kot borca s silo njegovih pesmi. Kajti Kajuh je bil pesnik in to eden najvidnejših predstavnikov naše partizanske poezije, ki je razvil svoj talent — najboljši — prav v dneh preživetja, v dneh boja za pravico vseh teptanih.

Kajuh je začel zgodaj pisati. Ze kot dijak je objavil svoje pesmi pod pseudonimom Drago Jeran, največ v reviji »Slovenska mladina«. Njegovim pesmim tega obdobja se pozna, da je občutil na sebi vso silo zatiranja, kakor jo je občutil na vseh teptanih, ki

so osrednje osebe njegove pesmi. Pesmi so sicer še oblikovno nedovršene, vendar imajo močno socialno noto. Sola s svojo zlagano učenostjo in policijskimi vzgojnimi metodami ga teži in utesnjuje. Pretesna pa mu ni bila le šolska klopa; zgodaj dozorel fant je kaj kmalu presodil ožino življenja okrog sebe, pretehtal je trenja v svetu in ni težko izbral, katera je njegova pot. S petnajstim leti že išče zunaj šole dela, ki bi ga zadovoljilo: udeležuje se kulturno-političnega dela šoštanjske mladine in poroča o tem v naprednem mladinskem tisku. Takratna šola s svojo zlagano učenostjo ima v njegovih pesmih viden odraz:

»O zvezdah in kraljih nam tu govoro rijo...
O trenju tam zunaj in živih ljudeh pa vselej skrivnostno molčijo...«

Kajuhovi verzji iz tistih dni so še sicer hudo okorni in slabo kovani, misel v teh pesmih pa je zdrava in ognjevit, kakor v tistih, ki so mu jih narekovali, pet let kasneje, zreli mesece ljubljanske ilegale.

Ze prvi dnevi okupacije so dali nov venec pesmi: »Okupacija.« Ciklus, ki je zanimiv odsev časa in pesnikovega razpoloženja v tistih temnih mesecih, vsebuje tudi vsem dobro znano pesem: »Pet in dvajset nas je tu zaprtih.« Kajuh sam je v tem ciklu zapisal: »...pisal sem ga s krvjo in trpljenjem, z ljubeznijo in trdno vero v vstajenje proletariata, kajti nismo se rodili zato, da bi lizali prazne skledice, temveč zato, da zaživimo lepo, človeka vredno življenje!«

Doba ljubljanske ilegale je dala njegove najzrelejše pesmi. Takrat je nastal venec njegovih ljubezenskih pesmi, teh rahlih pesmi, pesmi posvečene partizanski materi, in vse tisto, kar je najlepšega v njegovi eri pesnitve. Posebnost v pesmih, napisanih v mesecih ljubljanske ilegale je vsekakor venec ljubezenskih pesmi. Kajuh je znal močstrsko povezati svoja najbolj skrita občutja z zahtevo časa, ki je kipel okrog njega in ga klical v boj:

»Čeprav tako je, kot bi sonce zamrznilo,
čeprav so živci nam izogleneli
in mi srce je otrpnilo,
te ljubim bolj,
kot bi te mogel še ljubiti kdaj.

Zato ti pojem pesem o ljubezni zdaj,
ko moral bi na glas rjoveti
in penast ko žival besneti...

Zivljenjska vedrina, svetla vera v človeka in v zdravje ljudskih sil, obsodba krivične ureditve sveta, borbenost in iskrenost, preprosti pesniški izraz in nepotvorjeno čustvo — v vsem tem je moč in lepota Kajuhove pesmi iz njegovih zrelih let.

Tudi misel na smrt, ta priljubljeni spremljevalec lirčne pesmi, je pogosta v Kajuhovih verzih. Malokdaj je tako lahko pomislil nanjo, kakor ta mladi fant, ki je opravljal vse tiste dni le tako delo, za kakršno so obljubljali kričeči lepaki po mestu smrti, človek, ki se je sredi pisanja teh verzov odpravil znova v gore, v nove boje, in vendar težko najdemo verz, kjer bi bila ta misel zapisana tako brez skrbi zase, z eno samo veliko mislijo na srečo tistih, ki bodo ostali — pa naj bo sam med njimi ali ne:

»Ce pa tedaj me več ne bo,
vzravnaj kot jaz sedaj glavo...«
(Ljubezenske, II.)

»Zato nam je tako težko,
a vendar je vsakdo kot mati
pripravljen sebe žrtvovati.«
(Pred velikim rojstvom)

»Žrtvuje se in straši se grobov,
če vrnem, vrnem se, ko svet bo nov!«
(Partizansko slovo)

»Ce ne vrne se noben od treh,
sini moji, moji trije fantje zlati,
žalostna bo, a ponosna vaša mati.«
(Pesem matere treh partizanov)

PESNIK KAREL DESTOVNIK-KAJUH (PADEL 22. FEBRUARJA 1944)

Mariborski „Veseli teater“ se brani

POJASNILO K ČLANKU „VESELI TEATER“ IZ MARIBORA

Dolžan sem v imenu gostujočega Veseliga gledališča dati nekaj pojasnil k članku, ki ga je napisal neki B. H. (verjetno psevdonim).

Ne mislim razpravljati s piscem o »strokovni analizi« izvedbe, kajti pisec je v tem pogledu precej skregan z logiko v svojih izjavah. (»Filozofija« o tem, kakšen mora biti humor: na eni strani priporoča pisec »razkošje duhovitosti«, na drugi strani pa »do pitice natančno mero«; napovedovalstvo »opereto« je pisec vzel kot opereto; narodne pesmi so mu »neokusne«;

vse tri baletne točke so bile zanj »ljubezenske trojke«. Kje je videl na primer v »Uri« ljubezensko trojko, ni jasno nobenemu izmed nas, ki poznamo do potankosti libreto te baletne točke; spregledal je paradijo v obeh ostalih baletnih točkah, videl je zgolj »nastop glumačev podeželskega cirka«.)

Kritik bi moral biti gledalec, ki vidi in dojema intenzivneje in globlje kot gledalec, če pa teh sposobnosti nima, naj se nikar ne, sil in ne piše kritik, če ni poklican za to. Vsa svoja

izvajanja zaključil pisec z ugotovitvijo: »Mariborčani niso uspeši.«

Vprašal bi rad tega »drakonskega kritika«: kje pa je potem ostal sproščen in glasen smeh celjske publike? Da ga ni morda po pomoti B. H. odnesel s seboj v žepu, ko je odhajal iz dvorane? Ali pa je imel morda v ušesih zatlačeno vato?

Sam se zavedamo, da je naša izvedba imela pomanjkljivosti, radi sprejemamo strokovno in tovariško kritiko, odklanjamo pa take bruhalce žvepla in besa, ki zanikujejo v svoji namišljeni veličini vsako pozitivno vrednoto, samo da bi lahko pokazali svojo »naobraženost«.

Pisec je najbrž namerno izpustil v svoji »oceni« eno najboljših točk, ki je izzvala pri poslušalcih obilo smeha: predavanje prof. Prismodova.

Pisec je ob koncu zapisal še žaljivko, da je Veseli teater dobičarska družba, »ki je tako navila cene vstopnicam«. Veseli teater ne dobi nobenih subvencij in se mora sam vzdrževati. Od tod povišana vstopnina. Menda je vsakemu preprostemu človeku jasno, da je vsako gostovanje zvezano

no z velikimi stroški in Mestno celjsko gledališče je do danes vsem našim gledališkim skupinam, ki so gostovale v Celju precej navilo svoje račune. Veseli teater je moral ob svojem zadnjem gostovanju plačati Mestnemu gledališču »samo« 10.385 din za dve predstavi. Tu bi se dalo govoriti o tem, kdo je »dobičarski«. Zahtevali so celo od nas, da plačamo »stroške« za predstavu, ki se ni vršila, ker smo jo odpovedali. Kdo je torej zdaj »dobičarska družba«? To so žaljivke, ki spadajo že pred sodni tribunal, ker žalijo igralce, ki so prišli z resničnim veseljem v Celje na gostovanje, kakor so tudi Mariborčani lepo sprejeli Celjane v Mariboru ob priliki njihovega gostovanja v Mariboru. Tudi kar se tiče ocene njihove predstave v Mariboru, naj si jo prečita tve. H. B. v mariborskem »Vestniku«, če se hoče naučiti vsaj osnovnega bon-tona.

Toliko v vednost celjski publiku, ki je ena najboljših gledaliških publik v Sloveniji, o čemer smo se prepričali pri vseh naših gostovanjih v Celju, tako pripravljen kontakt smo dobili z njo. Upam, da takšne »kritike« ne bodo mogle pokvariti dobrih odnosov med mariborskimi igralci in celjsko publiko, med celjskimi igralci in mariborsko publiko.

D. Mevlja

Nekatere pripombe za jasnejšo sliko

Ob tej priliki si uredništvo dovoli pristaviti nekaj pripomb.

Polemika, ki bi se znala iz te zadeve izmiliti, uredništvu ni dobrodošla zaradi pomanjkanja prostora. Kulturna stran izide vsakih štirinajst dni, zato moramo dati prednost aktualnemu kulturno-prosvetnemu življenju, ker drugače se lahko zgodi, da Savinjski vestnik postane »govornilnica«, za nepriljubljenost in zamirljivost. Za lažje razumevanje, bomo objavili tudi pismo, ki ga je uredništvo prejelo iz Maribora. Naši bralci naj posežejo po letošnji 6. številki Savinjskega vestnika in po lastni presoji in po mišljih ugotovljajo, kje je več ognja in žvepla, kje naj se skupen interes umakne pred osebnim itd.

Sledi pismo uredniku: Čudimo se, da ste priobčili takšen diletanški in žaljivi članek o našem gostovanju. Jasno, da stvar ne more ostati brez odgovora in neizkazovanja. To terja vsa mariborska kulturna javnost, ki je o tem članku obveščena. Če torej ne bi hoteli našega odgovora priobčiti, nam je jasno, da je kritika organizirana in da vodijo niti nekam drugam. Govoril sem z vsemi funk-

cionarji mariborskega gledališkega življenja in če odgovor ne bo izšel v sobotni številki vašega lista, in če boste še nadalje tolerirali take izpade, vam tem potom sporočamo, da nobena kulturna ekipa iz Maribora (tako so se izrazili vodje opernega in dramskega gledališča) ne bo več gostovala v Celju. Velik del te »zasluge« lahko pripisate »objektivnemu« poročanju »Savinjskega vestnika«.

Če odgovor ne bo izšel, bomo seveda prvič kot ustanova tožili vaš list in pisca članka na Okrožnem sodišču v Ljubljani, pod čigar kompetenco spadajo taki slučaj in drugič: vseh 26 posameznih sodelujočih za žaljivko o »dobičarski družbi«, poleg tega bo izšel odgovor v mariborskem »Vestniku«, seveda v mnogo manjši prizanesljivi obliki, tako kot taka »ocena« zasluži.

Upam, da boste kot odgovorni urednik postopali objektivno, kajti domnevamo, da je članek po vsej verjetnosti izšel v vaši odsotnosti, drugače si izid članka ne bi vedeli razlagati.

Tovariški pozdrav!
Dušan Mevlja
Direktor Zabavnega gledališča Maribor

V Laškem je najboljša krajevna enota Rdečega križa

Krajevne enote Rdečega križa v okraju Celje-okolica volijo v tekočem mesecu nove odbore, obenem pa polagajo obračun dela za leto 1960 in se obvezujejo, da bodo v čast 10. obletnice OF pobrale po možnosti vso članarino in pridobile kar največ novih članov. Nekateri izmed enot so bile v preteklem letu zelo agilne in delavne, res je pa tudi, da jih je nekaj, ki vse leto do danes še niso prav ničesar storile za našo mednarodno in človekoljubno organizacijo. Odborniki se tam pač ne zavedajo dolžnosti, ki so jih sprejeli s tem, da so bili izvoljeni od ljudstva, za katerega dobrobit bi morali delati in se truditi.

Tako je v Letušu odbornica okrajnega odbora RK Celje-okolica tov. Potončnik Matilda sklicala že nekajkrat odborovo sejo, da se pogovore o predstojajočih volitvah, vendar vselej brez uspeha. Kraj in čas napovedanih sej je bil razglašen na uradni deski in poleg tega še primerno javljen vsem funkcionarjem RK.

Toliko o slabostih, morda prihodnjič še nekaj o onih krajih, kjer RK odbori niso izvršili pravnobne naloge. Poglejmo še, kako je z dobrimi odbori, Laško prednjači v vsem. V preteklem letu so tam imeli največ tečajev prve pomoči in največ zdravstvenih predavanj. Protituberkulozni teden in teden Rdečega križa so v Laškem zelo lepo izvedli, kakor v propagandnem, tako tudi v finančnem oziru. Procent volilnih upravičencev, vključenih v organizacijo RK znaša 50,65%, najvišji v okraju.

Na drugem mestu je krajevna enota RK Loboje, ki ima 40,75% volivcev v svoji organizaciji. Odbor pridno dela, le nekaj bi bilo še zaželjeno: organiziral naj bi se tečaj prve pomoči, ki je v tem industrijskem kraju nujno potreben. Imajo ga v načrtu in upamo, da ga bodo tudi izvedli s kar najboljšim uspehom.

Store so bile v letu 1960 do meseca novembra eden najneagilnejših in nedelavnih odborov. Ko pa je prevzel in-

ciativno v roke novokooptirani okrajni odbornik tov. Ocvirk Franc, se je delo zelo pozitivno in dvignilo. Posrečilo se mu je, da je dvignil članstvo v novembru in decembru 1960 na 36%, v čemer bodo Store v tekočem letu tekmovale z Laškim. Pravijo, da bodo Laško tudi prehiteli, pri čemer jim želimo obilo uspeha.

V Grizah so zajeli v organizacijo RK 31,20% volivcev. Na zdravstveno-prosvetnem polju delajo dokaj pridno, za kar je dokaz tečaj prve pomoči, ki je sedaj v teku. Teden RK so presegli v finančnem oziru 150%, Protituberkulozni teden pa dosegli 100%. Z nabranimi prostovoljnimi prispevki so člani RK v Grizah organizaciji RK obilo pomagali.

Uspehi pri delu Rdečega križa se kažejo prav v onih krajih, kjer so se odborniki RK znašli tesno povezani z Osvobodilno fronto in z vsemi ostalimi množičnimi organizacijami. Krajevne enote, ki imajo težave pri delu, naj si vzamejo navedene odbore za vzgled in poskrbe čim prej za tem tesnejše sodelovanje z vsemi drugimi množičnimi organizacijami, predvsem pa z Osvobodilno fronto.

Tudi v našem okraju bomo gojili „kikiriki“

Zemljski orehek ali tako imenovan „kikiriki“ je precej poznana rastlina tudi pri nas, čeprav je rastlina južnih krajev. V zadnjih letih so ga že gojili v manjšem obsegu v okolici Gorice. Med okupacijo pa so ga precej gojili v dolnje-lendavskem območnem pasu. Iz vseh do sedaj pridobljenih izkušenj je razvidno, da zemljski orehek tudi v Sloveniji uspeva in to zlasti tam, kjer raste vinska trta, breskva in marelica.

V goriškem okraju je ta rastlina že precej razširjena, predvsem pri kmetijskih delovnih združenjih, kakor pri ostalih kmetovalcih, kjer so se ravno v preteklem letu pokazali zelo zadovoljivi uspehi. Na primer v KDZ Bukovica in Bilje sta imeli v preteklem letu posejane oreške 1,50 ha in to kot vmesni sadež med breskvami. Na tej površini je bil pridelek suhega semena nad 2200 kg. Enako dobri rezultati so bili tudi pri vseh ostalih kmetovalcih, ki so vršili poskusne setve.

Plod zemljskega oreška vsebuje največ olja izmed vseh oljnih rastlin. Analiza oreška pridelanega v okolici Gorice je pokazala, da vsebuje 45 odstotkov najfinjšega namiznega olja in 30 odstotkov beljakovin. Iz plodu zemljskega oreška pa se ne pridela samo olje, temveč se tudi uporablja za hrano kot pečen, ki je predvsem pri otrocih zelo priljubljen.

Rastlina oreška je stebelasta kakor nam ga prikazuje slika, s polnim listjem in rumenkastimi cvetovi. Rastlina doseže višino do 50 cm. Cvet je nastavljen na daljših stebelcih, kateri se po cvetenju nagenejo k zemlji ter se mladi plodovi zarinejo v zemljo in tako dozore. Zaradi tega potrebuje rastlina zelo rahlo zemljo, da mladi plodovi lahko prodrejo vanjo. Težka ilovnata zemlja tej rastlini ne ugađa. Orehek uspeva najbolje za okopavinami. Gnojenje s svežim hlevskim gnojem mu ne ustreza, vsled tega je potrebno, da je zemlja dobro gnojena pri predhodni kulturi. Rastlina zemljskega oreška spada med metuljnice, to je dušik nabirajoče rastline; zato jo ne smemo gnojiti s dušikastimi gnojili, ampak le s kalijevim soljo in superfosfatom.

Orehek sadimo čim je dovolj topla zemlja, to je zadnje dni aprila ali začetkom maja. Seme, posejano prezgodaj, v deževni in hladni dobi, ne skali, temveč zgine v zemlji. Seme se lahko sadilo očiščeno ali neočiščeno. Na en hektar rabimo očiščenega semena 25 do 30 kg. Dobro je seme par ur pred saditvijo namakati v vodi, da lažje in hitreje skali. Orehek sadimo v vrste v razdalji vrsta od vrste 50 cm in rastlino od rastline 40 cm. Rastline okopavamo slično kakor vse ostale okopavine, nujno je plevel zatirati že takoj v začetku razvoja. Pred in med cvetenjem je treba rastlino parkrat ogniti, predvsem se, ako je zemlja težja, da plodovi ne morejo prodreti vanjo. Pomniti moramo, da se nastajajoči plodovi rastline morajo osuti s zemljo, ker le na ta način dobimo pridelek. Zemljski orehek dozori v mesecu septembru. Rastline populimo iz zemlje ali izkopljemo, nato jih pustimo osušiti kakor fiol. Najpriljubnejše mesto za sušenje oreška so kozolci. Ko se dovolj osuši postargamo plodove, katere moramo držati na suhem in zravnem prostoru, kajti plodovi radi plesne.

Povdarja se, da ta rastlina ne potrebuje nikake posebne nege in obdelave. Delovne sile zahteva isto toliko kakor ostale okopavine.

pavine. Ta rastlina ima izmed ostalih industrijskih rastlin to prednost, da zemljo ne izčrpa, nasprotno jo še izboljšuje, ker ji dovaja dušik iz zraka, kakor ostale dušiknate rastline. Predpogoj za zemljski orehek je, da mu nudimo med vegetacijo do cvetenja, po cvetenju jo moramo pa parkrat osuti. Pri nas jo bomo sadili v bolj južne in zavetne sončne lege.

Rastlina zemljskega oreška ne nudi samega semena, iz katerega dobimo izmed oljare največ dobrega namiznega olja, temveč tudi dobimo odlično živalsko krmo v obliki olj-

Slika nam prikazuje dozoreli zemljski orehek, vzgojen v Kmetijski delovni združitvi Bukovica pri Gorici. Oreški, kateri se vidijo na sliki se razvijajo in dozore v zemlji.

nih pogač (tropin) in steblovja. Izmed vseh oljnih tropin so najboljše tropine od zemljskega oreška.

Kmetijski znanstveni zavod Slovenije je izdelal analizo kmetijskih vrednosti stebel zemljskega oreška pridelanih v KDZ Bukovica v letu 1960, ki nam prikazuje, da so stebela po sestavi kmetijskih vrednot dobra živalska krma, ki vsebuje:

Iz te analize razvidno, da je krmna vrednost stebel zemljskega oreška visoka, živina jo zelo rada je. Stebla lahko krmimo v suhem ali suhem stanju. Sveže steblovje

se da odlično ensilirati, slabše je za krmljenje v suhem stanju, ker ima precej suhih snovi in je steblovje trdo. Posušeno steblovje lahko zmeljemo s mlinom kladivarjem in iz te mlete krme delamo krmne mešanice za krmiljenje prašičev. V državi, kjer so orehek gojili v večjem obsegu, se stebela v veliki meri uporabljajo v te svrhe. Pridelek stebel (stane) zemljskega oreška v suhem stanju pride na en hektar od 2000 do 2500 kg.

Iz vsega gornjega je razvidno, da se izplača gojiti to kulturo. Priporočati je vsem kmetičkim gospodarstvom, ki imajo za to primerno zemljo, kakor tudi lego, da pristopijo letos z zanimanjem k poskusni setvi. Orehek bi v našem okraju vsakekar dobro uspeval v okolici Dramelj, Ponikve, Gotoval in v vseh onih predelih, kjer uspeva vinska trta.

Državna posestva, kmetijsko delovne združenje in ekonomije, kakor tudi vse kmetovalce, ki imajo veselje in interes za poskušanje setev oreška, vabimo, da se čim prej prijavijo na svoj krajevni ljudski odbor ali pa direktno na poverjenstvo za kmetijsko pr. OLO, ki bo pravočasno oskrbelo potrebno seme oreška in zato potrebna umetna gnojila.

Državna posestva, kmetijsko delovne združenje in ekonomije, kakor tudi vse kmetovalce, ki imajo veselje in interes za poskušanje setev oreška, vabimo, da se čim prej prijavijo na svoj krajevni ljudski odbor ali pa direktno na poverjenstvo za kmetijsko pr. OLO, ki bo pravočasno oskrbelo potrebno seme oreška in zato potrebna umetna gnojila.

FIZKULTURA

SABLJASKO SREČANJE

Po daljši mrtvi sezoni, ki vlada med sportniki Kladivarja, bo v nedeljo dne 25. t. m. ob 9.30 v dvorani OF doma priredili Sabljaski klub Kladivar prvo športno tekmovanje v letu 1961. V prijateljskem dvoboju se bodo srečali sabljaski klubovi Polet iz Maribora, Mariborčani zavzemajo v sabljaskem športu vodilno vlogo v Sloveniji, saj držijo v svojih rokah večina republiških prvenstev. Ker so tudi sabljaski Kladivar po večmesečnem marljivem treniranju znatno napredovali se nam v nedeljo obetajo lepe borbe v floretu in sablji. Na to privede opazljivo vso športno publiko mesta Celja, da si jo ogleda v čim večjem številu.

KLADIVAR : RUDAR (Trbovlje) 2:2 (2:0)

V svoj drugi tekmi po zimskem odmoru je nastopil Kladivar v Trbovljah, da tam pomeni svoje moči z dosedanjim članom tretje nacionalne lige — Rudarjem. Kladivar, ki je nastopil v postavi: Klanjšek, Božič, Tomič, Dobraj, Cater, Florenini, Bernard, Posinek, Čoh, Marinc, Vedin, je prikazal posebno v prvem polčasu dopadljivo igranje in zasluženo vodil z dvema goloma razliko. Kot realizator sta se izkazala Čoh ter Posinek, a nistošte lepši prilagoditvi je ostalo zamujenih. Domače moštvo je le v prvih minutah prodrla pred gol gostov, toda hitro je popustilo in iniciativo na terenu je imel Kladivar.

Ureja uredniški odbor. — Odgovorni urednik Tone Maslo. — Naslov uredništva: Celje, Titov trg 1. — Telefon 7. — Tiskala Celjska tiskarna v Celju. — Poština plačana v gotovini. — Četrtna naročnina 36 din, polletna 72 din, celoletna 145 din. — Savinjski vestnik izhaja vsako soboto.

PRVI DISKUSIJSKI VEČER LJUDSKE UNIVERZE V CELJU

O problemih spolne vzgoje

BO V ČETRTEK 1. MARCA OB 19.30 V DOMU LJUDSKE PROSVETE

Cilj predavanja dermatologa dr. Pertia Emana o spolnem vprašanju in zdravniškem stališču in prof. Šilhi Gustava o spolni vzgoji je tudi v izkoristitvi vzgojne prakse na tem področju v družbi, zoli, pri starših in mladini sami. Da bosta obe predavanji ta cilj dosegali, je potrebno, da povedo v diskusiji tudi starši, vzgojitelji in mladina svoja izkustva, vprašanja in ugotovitve glede reševanja spolnega vprašanja in spolne vzgoje.

Marsikateri oče in mati sta v skrbih glede reševanja spolnega vprašanja pri svoji hčerki, sinu in zlasti najbolje pomagati, a morda ne prideta v tem preko prvih zadržkov. Tudi vzgojitelji opazajo pri tem ali onem mladostniku ali mladostnici, da v spolnem pogledu ni na dobri poti, a mu je težak pristop k njemu glede tega problema. In mladina, ki v pubertetni razvojni letih komaj prvič nekoliko obširneje odpira svoje ale, mladost in bodnost življenja, zeli in rabi pri reševanju teh vprašanj najlažje vino vedre stičenjske resnice, ki jo osrečuje in krepi za bodočnost. Starši, vzgojitelji in mladina — vsi se trudimo, da doprinesemo čim več k najboljšemu reševanju spolnega vprašanja pri vsakem posamezniku. Nekateri so pri tem zadovoljni z uspehi, nekateri pa ostajajo v težavah, kjer slepa sila in sledeče zlo zanjeta uspehe v tragedijah mladih življenj. Vanka tako izgubljena mladost, bodočnost mladega življenja nas glasno spominja, da smo glede

reševanja tega vprašanja storili v vlogi družbe, staršev, vzgojiteljev premalo.

Diskusijski večer v četrtek 1. marca saj nas moralno okrepiti in ob iskreni medsebojni izmenjavi misli in izkustev o spolni vzgoji in spolnem vprašanju v večji meri usposobi za uspešno in pravilno vzgojno delo na tem področju pri sebi in okoli. Starši, vzgojitelji in mladina, udeležite se zato diskusijskega večera in sodelujte na njem s svojimi vprašanji, mnenji, izkustvi in predlogi. Svoje prispevke za diskusijski večer (vprašanja, predloge, opise lastnih vzgojnih primerov, uspehov in neuspehov, itd.) lahko oddate tudi v nabiralnik ljudske univerze v Celju (pred domom OF, pri ljudskem magazinu in pred sedanjim gledališčem). Nabiralnik bosta izpraznjevala osebno predsednik in tajnik Ljudske univerze, s čimer je potrebna diskretnost posameznika.

Oba predavatelja, dr. Pertti Eman in prof. Šilhi Gustav, navdušeno na diskusijskem večeru in s svojim bogatim znanjem ter iskustvi iz polne prakse odgovorjajo na vprašanja in probleme, pojasnjevala vzroke neuspehov in pogoje uspešne vzgoje na tem področju. Ob iskreni izmenjavi misli o tem pomembnem vprašanju lahko vsi le mnogo pridobimo za sebe, naše najbližje in vso družbo — zato se te skupne diskusije udeležimo v čim večjem številu.

Delo Planinskega društva Celje

V zadnjem času dnevno časopisje prinaša poročila o delu planinskih društev, ki jih je v naši republiki zmeraj več. Pretekli mesec je tudi celjsko planinsko društvo, naslednik nekdanjega Savinjskega podružnice SPD, podajalo na obnem zboru obračun svojega dela. Društvo je v letu 1960 obnovilo in opremilo Frišaufov dom na Okrešlju, za kar je porabilo pol milijona. Postojanka je bila odprta od 10. junija do 30. septembra in je kljub obmejni zapori imela 800 obiskovalcev samo iz celjske strani. 1. avgusta je bil zgrajen provizorič za 40 oseb na Golteh, kjer je v velikem gozdnem požaru pogorela Mozirska koča. 1. novembra je odprlo društvo kočo na Loki pod Raduho, potem ko jo je na novo opretilo in delno obnovilo. 15. novembra je bila pod streho obnovljena Mozirska koča. Slabo vreme, jesenski nalivi in

zgodnji sneg so bili krivi, da društvo ni moglo opremiti koče do 1. januarja 1961, kakor je imelo namen. Vse znanje pa gre oskrbniku Verderberju in njegovim sodelavcem, ki so v najtežjih razmerah ostali pri delu. Tudi gospodarski odsek društva je bil delaven, skrben in prizadeven. Nobena izmed 4 postojank ni bila slabo oskrbovana. Tudi ob času največjega obiska so bile koče z vsem založene, kar o kočah v Julijskih Alpah ne moremo trditi.

Naše planinsko društvo se trenutno bori z velikimi težavami. Mozirska koča, gospodarsko najaktivnejša koča v Sloveniji, temelj gospodarskega snovanja društva, se šele gradi. Finančni efekt odpada že sedmi mesec. Posledice se poznajo povsod: v propagandi, v alpinističnem odseku, v organizaciji dela in podjetnosti sploh. Dom na Korosici je bil doslej odprt vso zimo, čeprav smo računali z izjubo. Zaradi nepotrebnih nesreč je prišla ta prekrasna postojanka na »slab« glas, čeprav iz luške strani in teko pristopiti.

Neposredne naloge, pred katerimi društvo stoji in jih deloma že rešuje, so organizacija in oživljanje skupin, prirejanje predavanj propagandnega in strokovnega značaja; sanitetni reševalni tečaj; pregled in obnovitev markacij; organizacija odprave v Nemčijo in Avstrijo; poživitev mladinskih in pionirskih odsekov v smislu predvojske vzgoje. Gradbeni odsek pa bo zidal Herletovo dom, »zakar« ima društvo že investicijski kredit, dozdaj bo iz varovalne Mozirske koče in izvedel preddela za večjo postojanko na Golteh in elektrifikacijo postojanke. Potrebna bo adaptacija koče na Golteh in ureditev ekonomije na Kotnefjevem posestvu pod Medvedjakom.

Društvo bo torej tudi v bodoče gledalo, da utira pot v planine najširšim plastem ljudstva.

JOŽEFOV HRIB

Prvi predvolilni sestanek je bil za terena Jožefov hrib minulo sredo. Na sestanku je podal sliko zunanepolitičnega položaja namestnik kandidata tov. Lenkoska tov. Stane Kokalj. O notranjih prilikah v državi in o pomenu volitev v Ljudsko skupščino LRS je govoril tov. Peter Kusterle. Orisal je lik kandidata in njegovega namestnika. Volivci so soglasno odobrili kandidaturu. Izvoljenih je bilo iz terena petnajst podpisnikov za podpis kandidatne liste. Na kraju so se obravnavale nekatere terenske zadeve.

OBJAVE IN OGLASI

PROSLAVA OBLETNICE POHODA XIV. DIVIZIJE NA STAJERSKO

Vabimo vse Celjane na proslavo sedme obletnice pohoda XIV. Divizije na Stajersko. Proslava bo dne 28. februarja ob 19.30 v veliki dvorani Doma ljudske prosvete (bivši Narodni dom).

Sodeluje pevski zbor in recitatorji.

MO ZB Celje

POZIV UPNIKOM IN DOZNIKOM

Mestni komite KPS Celje poziva vse upnike in doznike, da na 28. februarja 1961 prijavijo svoje terjatve oziroma poravnajo svoje obveznosti. Poznanje terjatve so po tem roku ne bodo upoštevali, proti doznikom se bo uvedel sodni postopek.

Mestni komite KPS

POZIV!

Mestna ljudska knjižnica v Celju poziva vse svoje člane, ki posedujejo izposojene knjige se iz let 1946 do vključno 1960 in katere kljub večkratnim opominom še niso vrnili, da iste takoj vrnejo. V nasprotnem primeru bo proti njim uveden sodni postopek, njih imena pa objavljena v časopisu.

Mestna ljudska knjižnica Celje

ODLOČBA

Na ugotovitve, da je nad tretjina volivcev v volilni enoti Lopatca KLO Prevorje podal pismeni predlog za odpoklic odbornikov KLO Prevorje in sicer tov. Mencina Franca z njegovim namestnikom tov. Bovo Bovanjo ter tov. Skale Stanka z njegovim namestnikom tov. Milanec Jožico, izvoljenih v letu 1949. Okrajni izvršilni odbor Celje-okolica na osnovi čl. 12 Zakona o odpoklicu ljudskih predstavnikov v organih državnih oblasti na ozemlju Ljudske republike Slovenije, Ur. l. LRS št. 10-65-48 ter čl. 1 Zakona o spremembah in dopolnitvah cit. zakona, Ur. l. LRS št. 35-205-49

odloča: Glasovanje o odpoklicu odbornika KLO Prevorje tov. Mencina Franca, njegovega namestnika tov. Bova Antonija ter tov. Skale

Stanka in njegovega namestnika tov. Milanec Jožico v volilni enoti Lopatca bo v nedeljo dne 4. marca 1961 od 7. ure jutraj do 19. ure sver.

Volitve se izvedejo po obstoječih zakonskih predpisih.

Okrajni LO Celje-okolica izvršilni odbor

OBJAVA

Podjetje za ceste in kanalizacije Celje potrebuje več ostarjev za cestarska opravila. Za odpravljanje dela mesečna plača oziroma plača po učinku del. Interesenti naj prošnje naslovijo, ali se osebno zgledajo na naslov: »Podjetje za ceste in kanalizacije Celje, ulica 29. novembra št. 2 do 23. t. m.

Podjetje za ceste in kanalizacije Celje

VABILO NA OBČNI ZBOR

Dne 4. marca 1961 ob 9. uri dopoldne bo redni letni občni zbor Potrošniške zadruge z.o.j. v sastanju v prostorih kina »Kajuh« v sastanju za naslednjim dnevnim redom:

1. Otvoritev in ugotovitev pravilnosti sklicanja in spletnosti zbora; 2. Volitve predsednika zbora, zapisničarja in dveh overovalcev zapisnika; 3. Citiranje zapisnika zadnjega občnega zbora; 4. Poročilo upravnega odbora; 5. Poročilo nadzornega odbora; 6. Finančno poročilo in odobritev zaključnih računov; 7. Sklepanje o razdelitvi pribitka; 8. Razrešnica upravnemu in nadzornemu odboru; 9. Volitve upravnega in nadzornega odbora; 10. Predlogi in pritožbe zadravnikov; 11. Razno.

Upravni odbor v skladu s tem vabi vse člane, da se tega rednega občnega zbora udeležijo v polnem številu.

Ako občni zbor ne bi bil sklepčen zaradi premajhne udeležbe članov, bo isti po preteku 8 dni, to je dne 11. marca 1961 v istih prostorih ne oziroma na isto število udeležencev.

OBJAVA

Vse soferje (zambujke) na območju OLO Celje-okolica obveščamo, da posluje od 15. februarja uslje na Upravi za promet OLO Celje-okolica komisija za prevedbo soferjev v nazive.

OBVESTILO

Sanitarno epidemiološka postaja v Celju sprejme v službo mlajšo moško osebo, ki ima najmanj dve gimnaziji kot pripravnika za med. higienika. Plača po uredbi in potni pavi. Po nekaj mesecih službe mora obiskovati tečaj za medicinske higienike. Prošnje poslati in osebno predložiti se na sanitarni inšpekciji, Gregoričeva ul. 4 Celje.

OBJAVA

Redna letna registracija motornih vozil in vozniških knjižic za leto 1961, v smislu objave Ministrstva za notranje zadeve LRS v »Ljudski pravici« dne 5. 2. 1961 bo za okraj Celje-mesto od 12. do 31. 3. 1961 na poverjenstvu za notranje zadeve Celje-mesto, soba št. 18 od 7. do 13. ure. V tem času morajo biti pripravljena in registrirana vsa motorna vozila; odgovorne osebe, ki v tem času motornih vozil ne bodo prijavile, bodo zadele predvidene posledice. Motorna vozila se registrirajo v tistem kraju, kjer se nahaja sedež lastnika.

Istočasno z registracijo motornih vozil bo tudi registracija vozniških knjižic. Poklicni vozniki morajo k registraciji vozniske knjižice, poleg prošnje po predpisnem obrazcu, kateri se dobi na Poverjenstvu za notranje zadeve Celje-mesto, priložiti zdravniško izpravevalo, da je sposoben za vodstvo mot. vozil, potrdilo podjetja o zaposlitvi in na katerem motornem vozilu je prijavljen kot vozač ter motorniško listino o prevešbi v naziv. Vozniki-amaterji prilože k navedeni prošnji samo potrdilo zdravnika in prometno knjižico, svedo, če posedujejo mot. vozilo. Prošnje je kolokovati z 10 in 30 din, priloge pa z 20 din.

Opozarjamo voznike mot. vozil, da se po 31. marcu razen upravičenih razlogov, ne bo registriralo nobene vozniske knjižice.

Ker je registracija koles za leto 1961 ukinita, morajo lastniki koles do 31. marca oddati evidenčne tablice koles. Tablice prevezujemo postaje Ljudske milice.

Pover. za notr. zadeve Celje-mesto

NAMESČENKA išče zračno prazno sobo v bližini mesta. Ponudbe pod »mirmas«.

KZ — Laško išče, za takojšen nastop, trgovskega pomočnika.

ISCEN mesto upravnika za večje kmetijsko posestvo. Ponudbe na upravo lista pod »upravnik — ekonom«.

DELAVKA išče nameščeno sobo, gre tudi kot gostanovalka. Naslov v upravi.

ISCENO izvezanega knjigovodja, ki bo vodil posle na ekonomiji. Nastop službe takoj. Plača po dogovoru. Pojasnila daje Svet za socialno skrbstvo MLO Celje.

PRODAM enonadstropno stanovanjsko hišo v bližini postaje, ob glavni cesti, v Savinjski dolini. Naslov v upravi.

UGODNO PRODAM zaradi selitve dobro ohranjeno spalnico (trd les), otroški športni voziček in veliko ogledalo 150x75 cm. Naslov v upravi.

ZARADI BOLEZNI ugodno prodam posestvo, na katerem se lahko redijo 3 do 4 glave živine ali ga pa zamenjam za manjšo, kjer bi se redila 1 krava in 2 prašiča. Ponudbe na upravo pod »posvestvo«.

PRODAM radio-aparat znamke »Ingelena«, Naslov v upravi.

PRODAM velikega mladega psa, dobrega čuvaja, lovsko pasmo. Medvešek. Šniklavž p. Ljubecna.

PRODAM prenosljiv hlev za svinje, svinje in kokoši. Naslov v upravi.

KLAVIR Kutschera, koncertni komad prima, medenast konstrukcije, srednje dolzine in pisarniški stroj Underwood, dobro ohranjen prodam. Naslov v SP, Celje.

KUPIM »Unrrac« kavo, F. Z., Kersnikova 13

KUPIM pianino ali klavir (polov.). Ponudbe z navedbo cene in znamke na upravo pod »klavir«.

KUPIM hišo v okolici Celja ali zamenjam za kmetko posestvo. Pismene ponudbe na upravo pod »posvestvo«.

ZAMENJAM dvostanovanjsko hišo z malim posestvom v Zidanem mostu, za enostanovanjsko hišo ali vilo z vrtem v bližini Celja. Tabor Jože, Laško 44.

ZATEKEL se je pes ovrh. Njegova tablica ima iter. 5-2 iz leta 1949. Če se lastnik do 28. II. 1961 ne bo javil, bom psa prodal za kritje strokov. Zaov Maršlav, Celje, Razlagova ulica 7.

ZAMENJAM dobro ohranjeno žensko kolo za živalni stroj. Razliko doplačam. Naslov v upravi.

OSEBO, ki mi je morda pomotoma vzela moški povrniti v nedeljo dne 11. II. v viaku (postaja Stranje), prosim, da odda povrniti v shranjevalnem uradu na postaji v Celju proti nagradi.

PREKLJUČEM knjižico od kolesa števil. 1345314 na ime Gregorič štefka.

KOLEKTIV »Finomehanika« zeli svojemu »delavcu« tov. Dečko Stanetu in njegovi zeni na novi življenjski poti mogoč sreči.

NEDELJSKA ZDRAVSTVENA SLUŽBA

Dne 25. II. 1961: dr. Bitenc Maks, Camkarjeva ul